

פרק 40

להעמיד פני חכם, חלק ב'

הארי, בעודו מחזיק את ספל התה בדיוק בצורה הנכונה כפי שהראה לו פרופסור קווירל שלוש פעמים, לגם לגימה קטנה וזהירה. בצידו השני של השולחן הארוך והרחב שעמד במרכז הפונדק של מרי, פרופסור קווירל לגם לגימה מכוסו שלו, בתנועה טבעית ואלגנטית בהרבה. התה עצמו היה משהו שאת שמו הארי לא הצליח אפילו לבטא, או לפחות בכל פעם שניסה לחזור על המילים הסיניות פרופסור קווירל תיקן אותו, עד שלבסוף הוא הרים ידיים.

הארי הצליח להעיף מבט בחשבון בפעם הקודמת, ופרופסור קווירל ויתר לו על זה.

הוא הרגיש דחף לשנות מיץ צחוק לפני כן.

אפילו כשלקח זאת בחשבון, הארי עדיין היה מזועזע עד לשד עצמותיו.

ועדיין היה לזה טעם של... טוב, תה.

בתודעתו של הארי היה חשד קטן ומציק שפרופסור קווירל ידע זאת, ובכוונה קנה תה יקר במידה מגוחכת שהארי לא יידע להעריך רק כדי לחרפן אותו. ייתכן שפרופסור קווירל בעצמו לא אוהב אותו. אולי אף אחד לא אוהב את התה הזה, והמטרה היחידה שלו הייתה להיות יקר במידה מגוחכת ולגרום לקרבן להרגיש כפוי טובה. למעשה, ייתכן שזה פשוט תה רגיל, אלא שצריך לבקש אותו בקוד מסוים, ואז הם שמו מחיר עצום מזויף בחשבון...

הבעתו של פרופסור קווירל הייתה מהורהרת. "לא", אמר פרופסור קווירל, "לא היית צריך לספר למנהל על שיחתך עם לורד מאלפוי. אנא נסה לחשוב מהר יותר בפעם הבאה, מר פוטר."

"אני מתנצל, פרופסור קווירל", אמר הארי בענווה. "אני עדיין לא מבין למה." לא פעם הארי הרגיש שהוא מתחזה המעמיד פני ערמומי בנוכחותו של פרופסור קווירל.

"לורד מאלפוי הוא יריבו של אלבוס דמבלדור", אמר פרופסור קווירל. "לפחות לעת עתה. כל בריטניה היא לוח השח שלהם, כל הקוסמים הם כלי המשחק שלהם. חשוב על כך: לורד מאלפוי איים להשליך הכל ולנטוש את המשחק שלו, כדי לנקום בך אם מר מאלפוי ייפגע. ובמקרה הזה, מר פוטר...?"

נדרשו להארי שניות ארוכות נוספות כדי להבין זאת, אבל היה ברור שפרופסור קווירל לא עומד לתת עוד רמזים, לא שהארי רצה אותם.

ואז תודעתו של הארי עשתה לבסוף את הקישור, והוא קימט את מצחו. "דמבלדור הורג את דראקו, גורם לזה להיראות כאילו אני עשיתי זאת, ולוציוס מקריב את המשחק שלו נגד דמבלדור כדי להתנקם בי? זה... לא נשמע כמו הסגנון של דמבלדור, פרופסור קווירל..." תודעתו של הארי הבזיקה לאחור לאזהרה דומה מדראקו, שגרמה להארי לומר דבר דומה.

פרופסור קווירל משך בכתפיו ולגם מהתה.

הארי לגם מהתה שלו וישב בדממה. הדוגמה שעל מפת השולחן הייתה מרגיעה למדי, נראית בתחילה כמו בד רגיל, אבל אם מביטים בה מספיק זמן, או לא משמיעים קול למשך מספיק זמן, יתחילו לצוץ פרחים מנצנצים

קלות; הווילונות ישנו את דוגמתם בהתאם, ויזוזו קלות כאילו ישנה רוח שקטה. פרופסור קווירל היה שרוי במצב רוח מהורהר בשבת הזו, וכך גם הארי, והפונדק של מרי, כך נראה, לא שם לב לכך.

"פרופסור קווירל, שאל הארי לפתע, "האם יש חיים אחרי המוות?"

הארי ניסח את השאלה בקפידה. לא, האם אתה מאמין בחיים שאחרי המוות? אלא פשוט האם יש חיים אחרי המוות? הדברים שאנשים באמת האמינו בהם לא נראו להם כמו אמונות בכלל. אנשים לא אמרו, 'אני מאמין נחרצות שהשמיים כחולים!', הם פשוט אמרו, 'השמיים כחולים'. מפת האמיתות הפנימית שלך על העולם רק מרגישה זהה למציאות כפי שהיא באמת...

המורה להתגוננות הרים את כוסו לשפתיו לפני שדיבר שוב. הבעתו הייתה מהורהרת. "אם יש, מר פוטר, "אמר פרופסור קווירל, "אזי לא מעט קוסמים השקיעו מאמצים רבים לריק בחיפושם אחר חיי אלמוות."

"זו לא באמת תשובה, "ציין הארי. הוא למד כבר להבחין בדברים כאלה כשדיבר עם פרופסור קווירל.

פרופסור קווירל הניח את כוס התה שלו על הצלוחית בצליל נקישה קטן וגבוה. "חלק מהקוסמים הללו היו אינטליגנטים במידה סבירה, מר פוטר, אז אתה יכול להניח שקיומם של חיים לאחר המוות אינו מובן מאליו. בחנתי את העניין בעצמי. כבר יש טענות רבות מהסוג שפחד ותקווה היו צפויות לייצר. בין אותם דיווחים שאמיתותם אינה מוטלת בספק, אין דבר שאינו יכול להיות תוצאה של קוסמות פשוטה. ישנם מכשירים מסוימים שנאמר שיכולים לאפשר תקשורת עם המתים, אבל הם רק מקרינים תמונה מתוך התודעה, חוששני; התוצאה לא ניתנת להבחנה מהזיכרון מפני שהיא אכן זיכרון. הנשמות לכאורה לא מגלות סודות שידעו בעודן בחיים, או שהיו יכולות ללמוד לאחר מותן, שאינם ידועים למשתמש –"

"וזו הסיבה שאבן האוב אינה חפץ הקסם היקר בעולם, "אמר הארי.

"בדיוק, "אמר פרופסור קווירל, "אם כי לא הייתי מתנגד להזדמנות לנסות אותה. "חיוך יבש ודק נמתח על שפתיו; ומשהו קר יותר, מרוחק יותר, בעיניו. "דיברת עם דמבלדור גם על כך, אני מסיק."

הארי הנהן.

הווילונות עטו תבנית כחולה מעט, ורקמת פתיתי שלג קלושה החלה להופיע על המפה. קולו של פרופסור קווירל נשמע רגוע מאוד. "המנהל יכול להיות משכנע מאוד, מר פוטר. אני מקווה שהוא לא שכנע אותך."

"אין מצב, "אמר הארי. "לא עבד עליי לרגע."

"אני מקווה שלא, "אמר פרופסור קווירל, עדיין באותה נימה רגועה מאוד. "הייתי מרגיש ממש לא נוח לגלות שהמנהל שכנע אותך להשליך את חיך מנגד באיזו מזימה מטופשת בכך שאמר לך שהמוות הוא ההרפתקה הגדולה הבאה."

"אני לא חושב שהמנהל האמין בכך בעצמו, למעשה, "אמר הארי. הוא לגם שוב מהתה שלו. "הוא שאל אותי מה אוכל לעשות עם הנצח, אמר את השורה הרגילה על כך שזה יהיה משעמם, ולא נראה שהוא ראה שום ניגוד בין זה ובין הטענה שלו שיש לו נשמה בת אלמוות. למעשה, הוא נתן לי הרצאה ארוכה על כך שזה לא בסדר לרצות חיי אלמוות לפני שטען שיש לו נשמה בת אלמוות. אני לא יכול לדמיין מה עבר לו בראש, אבל אני לא חושב שבאמת יש לו מודל מנטלי של עצמו ממשיך לנצח בחיים שאחרי המוות..."

נראה כאילו הטמפרטורה בחדר צנחה.

"אתה חושב," אמר קול קר כקרח מצידו השני של השולחן, "שדמבלדור לא באמת מאמין במה שהוא אומר, זה לא שהוא מתפשר על העקרונות שלו. הוא לא החזיק בהם מלכתחילה. האם כבר נהיית ציני, מר פוטר?"

הארי השפיל את מבטו אל כוס התה שלו. "מעט," אמר הארי אל התה הסיני שלו, שהיה ספק-מאיכות-ממש-גבוהה, ספק-יקר-במידה-מוגזמת-ביותר. "אני בהחלט נהיה מתוסכל מעט מ... מה שלא בסדר בראשים של אנשים."

"כן," אמר קול הקרח. "גם בעיניי זה מתסכל."

"האם יש דרך כלשהי לגרום לאנשים לא לעשות זאת?" אמר הארי לכוס התה שלו.

"אכן ישנו לחש מועיל מסוים שפותר את הבעיה."

הארי הרים את ראשו בתקווה למשמע הדבר, וראה חיוך קר, קר, על פניו של המורה להתגוננות.

ואז הארי קלט. "זאת אומרת, מלבד אבדה קדברה."

המורה להתגוננות צחק. הארי לא.

"בכל אופן," אמר הארי בחיפזון, "כן חשבתי מהר מספיק בשביל לא להציע את הרעיון המתבקש על אבן האוב בפני דמבלדור. האם ראית פעם אבן עם קו, בתוך מעגל, בתוך משולש?"

נראה שהקור הקטלני נסוג, מתקפל לתוך עצמו, כשפרופסור קווירל הרגיל חזר. "לא שאני זוכר," אמר פרופסור קווירל לאחר זמן מה, מקמט את מצחו במחשבה. "האם זו אבן האוב?"

הארי הניח בצד את ספל התה שלו, ואז צייר על הצלחת את הסמל שראה בתוך הגלימה שלו. ולפני שהארי הספיק להוציא את שרביטו כדי להטיל את לחש הריחוף, הצלוחית ריחפה בצויתנות לאורך השולחן לכיוון פרופסור קווירל. הארי ממש רצה ללמוד את העסק חסר השרביט הזה, אבל זה היה הרבה מעבר לתוכנית הלימודים הנוכחית שלו, כנראה.

פרופסור קווירל בחן את צלוחית התה של הארי לרגע, ואז הניד בראשו; ורגע לאחר מכן הצלוחית ריחפה בחזרה אל הארי.

הארי הניח בחזרה את ספל התה שלו על הצלוחית, מבחין בהיסח הדעת שהסמל שצייר נעלם. "אם במקרה ייצא לך לראות אבן עם הסמל הזה," אמר הארי, "והיא אכן תאפשר לדבר עם החיים שאחרי המוות, תודיע לי. יש לי כמה שאלות למרלין או לכל מי שהיה בסביבות אטלנטיס."

"אכן," אמר פרופסור קווירל. ואז המורה להתגוננות הרים שוב את כוס התה שלו, והיטה אותה לאחור כאילו כדי לסיים את מה שנשאר בה. "דרך אגב, מר פוטר, חוששני שניאלץ לקצר את ביקורנו בסמטת דיאגון היום. קיוויתי שזה יהיה – לא משנה. הבה נאמר שיש לי משהו אחר לעשות אחר הצהריים הזה."

הארי הנהן, וסיים את התה שלו, ואז קם מכיסאו במקביל לפרופסור קווירל.

"שאלה אחת אחרונה," אמר הארי, כשמעילו של פרופסור קווירל הרים את עצמו ממתלה המעילים וריחף לעבר המורה להתגוננות. "יש קסם חופשי בעולם, ואני כבר לא סומך על הניחושים שלי כמו שסמכתי עליהם בעבר. אז על סמך הניחוש הטוב ביותר שלך ובלי שום תקוות שווא, האם אתה מאמין בחיים אחרי המוות?"

"לו האמנתי, מר פוטר, " אמר פרופסור קווירל בשעטה את מעילו, "האם עדיין הייתי פה?"